

Madsen: Det forekommer mig, at det Forslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 3, maa være meget fristende, seet fra et statsøkonomisk Standpunkt; jeg indseer fuldtvel, at naar der skal gjøres Noget for Oversarten fra Aalborg til Nørre-Sundby, saa kan Staten ikke paa en billigere Maade komme derfra end ved at laane Aalborg Kommune 100,000 Rbd., men fra en anden Side betragtet kan jeg ikke ansee det for helbigt, at en Kommune stiller sig i Spidsen for et for samtlige Statsveie saa vigtigt Forbindelsesled, som dette Broanlæg i Anmærkningerne til Finantsloven siges at være. Jeg har ogsaa den Overbeviisning, at dette Broanlæg ikke vil medføre en Nytte, som kan veie op imod den Skade, det vil forarsage Ekstorsarten, og jeg troer, at det vil være uheldigt fortiden at indføre Bropenge, efterfom de for ganske kort siden paa de fleste Steder ere afløste. Jeg troer heller ikke, at Aalborg Kommune vil have noget godt Aktiv for den Udgift, dette Broanlæg vil medføre, hvorimod der er Udset til, at vedkommende Egne Nord og Syd for Limfjorden kunne komme til at bidrage betydeligt dertil i Fremtiden, og til at Statskassen tilsidst vil komme til at eftergive Aalborg Kommune Laanen. Af disse Grunde skal jeg tillade mig at stemme imod Forslaget.

Schytte: Jeg har meget stor Tilbøielighed til at følge den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) med Hensyn til Afstemningen over Udvalgets Miniretals Underændringsforslag under Nr. 6, for det Første fordi jeg efter min Anstuelse altid gjerne vil følge Willigheds-hensyn, og for det Andet fordi jeg meget ofte har følt, hvor haardt det er at have den ærede Rigsdagsmand til principiel Modstander i de Tilfælde, hvor Willigheds-hensyn ere gjorte gjældende her i Thinget; det vilde derfor være mig en stor Tilfredsstillelse, om jeg saa maa sige, at sante gloende Kul paa hans Hoved ved at stemme for hans Forslag. Jeg troer ogsaa, at det af den Grund vilde være meget ønskeligt, om den ærede Rigsdagsmand fik dette Forslag ved-

taget, at man saa i Fremtiden ved lignende Leiligheder havde et bestemt Faktum at opstille imod ham; jeg troer, at man derved vilde kunne faae Vederlag for sin Stemmegivning i dette Tilfælde. Jeg har derfor virkelig — det er ikke Spøg, men Alvor — nøie prøvet og overlagt, om jeg ikke kunde stemme for dette Forslag; men jeg er imidlertid kommen til det Resultat, at jeg efter Pligt og Samvittighed ikke kan gjøre det. Naar et Willigheds-hensyn skal gjøres gjældende i en Sag som denne, saa maa man ikke alene undersøge Summens Størrelse, der jo her er temmelig betydelig, men ogsaa selve Følgerne, Sagens Udsald vil have for den Paagjældende. Nu er det ganske vist, at jeg vilde finde mig besøiet til at følge den ærede Rigsdagsmand, selv med Hensyn til den Sum, her er Spørgsmaal om, og selv under de Omstændigheder, der her foreligge — vi ere jo Alle enige om, at der ikke er noget Nødskrav tilstede, men at der fra Regjeringens Side er viist al den Humanitet, det har været muligt at vise — jeg siger, at jeg selv under disse Omstændigheder vilde være rede til at følge den ærede Rigsdagsmand, dersom disse 10,000 Rbd., der her er Spørgsmaal om, vare af nogen væsentlig Betydning for Huset Owens Forretning eller for Familiens Existens, men det troer jeg ikke er Tilfældet, og derfor kan jeg ikke ansee mig berettiget eller forpligtet til at stemme for Forslaget. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (A. Hage) har ansørt, har ogsaa bestrøket mig i den Anstuelse, jeg her har yttret, nemlig at denne Genstand ikke vil være af nogen indgribende Betydning for det Owenske Huus og dets Forhold i det Hele. For imidlertid at vise min Beredvillighed skal jeg gjerne gaae ind paa Regjeringens Forslag, der jo er motiveret ved den ærede Ministers Udtalelse.

Tscherning: Jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for hans Beredvillighed til at gaae med mig i denne Sag, men med Hensyn til hans øvrige Ytringer maa jeg bemærke, at dersom han vil gjennemgaae samt-